

paalægge de 3 Handelspladser at tage Del med de øvrige Købstæder i Ligningsskatten til Staten, men desuden vil nægte dem den lille Begunstigelse, som alle øvrige Købstæder, Esbjerg indbefattet, have faaet, nemlig at der ikke svares Hartkornsskat af Bygrunden til Staten. Disse tre Handelspladser ville derved faa større Byrder, men færre Rettigheder end Købstæderne i Almindelighed, idet de gaa Glip af den væsentlige Forrettighed, som Købstæderne nu have, nemlig Løbæltet efter Næringsloven. Dette forekommer mig som sagt ikke billigt, og jeg kan ikke erkende, at den formelle Grund, der vistnok anføres, at Loven af 1863 om den kommunale Beskatning allerede er anvendt paa Handelspladserne, er fyldestgørende, thi reelt set vilde disse 3 Kommuner faa større Byrder end alle de andre Købstæder, og dette kan næppe være rigtigt. Jeg kunde derfor ønske, at der skete en Tilføjelse til § 4 i Overensstemmelse med, hvad der vedtoges for Esbjergs Vedkommende. Jeg tvivler ikke om, at en saadan Ændring til § 4 ikke vil voldt nogen Vanskelighed i det andet Ting, eller at Lovforslaget af den Grund behøver at opholdes. I § 9 indeholdes der derimod en Lempelse for de 3 Kommuner, idet Bygningsafgiften af de paa Markjorderne opførte Bygninger for Tiden indtil 1ste Januar 1915, medmindre Ejerskifte finder Sted forinden, skal beregnes efter de for Landbygningernes Ansættelse til saadan Afgift gældende Regler. Der er næppe nogen Tvivl om, hvad Meningen dermed er, nemlig at de gældende Regler med Hensyn til Bygningsafgiften skulle vedblive, dog længere end til 1915. Men det er formentlig ikke saaledes udtrykt, at der ikke kan komme Misforstaaelse og vistnok ret forklarlige Misforstaaelser ved det anførte om, at de Regler, som gælde for Landbygningernes Ansættelse til Bygningsafgift, fremdeles skulle være gældende. Bestemmelsen er vistnok kommen ind saaledes ved, at man uden videre har taget en Bestemmelse, som findes i Lov af 1873 om Landdistrikters Indlemmelse i Købstæder, og indsat i dette Lovforslag, men den vil ikke passe ganske ind her, idet der ikke gælder de samme Regler med Hensyn til Handelspladsernes Markjorder som for Landdistrikter i Almindelighed. Jeg vilde derfor anse det for rigtigt og skal henstille, at der i Slutningen af § 9 i Stedet for: „de for Landbygningernes Ansættelse til saadan Afgift gældende Regler“ sættes „de i saa Henseende for Bygninger paa disse Markjorder“

— nemlig Købstædernes „hidtil gældende Regler“. Jeg tror, at dette vilde ramme Meningen, og jeg tror ikke, det kan fremkalde Misforstaaelser. — Til § 3 har jeg ikke nogen Indvending at gøre, men jeg vil dog bemærke, at disse 3 Kommuner, herved berøves det Løbælte, som alle Købstæder have med Undtagelse af Esbjerg med Hensyn til Næringsvæsenet. Det er naturligt, at det maatte blive saaledes, for saa vidt de alt eksisterende Næringsbrug angaar, da man ikke kunde ophæve disse, men det var ikke udelukket, at Løbæltet kunde komme til Anvendelse for fremtidige Næringsbrug. Imidlertid er der ikke insisteret derpaa fra Handelspladsernes Side, saaledes at de gøre det til Betingelse for Samtykke til at blive Købstæder, og da det vistnok er tvivlsomt, om en Bestemmelse herom vilde kunne gennemføres i det andet Ting, og da der findes en lignende Bestemmelse som Lovforslagets i Loven om Esbjergs Oprettelse til Købstad, skal jeg ikke gøre videre Indvending paa dette Punkt eller insistere paa nogen Ændring. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget og anbefale det til hurtig Fremme, da jeg tror, at man fra vedkommende Kommuner Side vil sætte Pris paa, at det bliver til Lov i denne Samling.

Koch: Jeg slutter mig til den sidste ærede Taler med Hensyn til Ønsket om, at denne Sag kunde fremmes endnu i denne Samling, men da der efter alle Julemærker at dømme jo ikke er meget længe tilbage, inden den bliver sluttet, vil jeg for mit Vedkommende have nogen Betænkelighed ved at rejse Indvendinger mod det Lovforslag, som er kommet fra det andet Ting, idet jeg ikke fuldt ud kan erkende Rigtigheden af alle de Betænkeligheder, som fra den sidste ærede Taler fremkom med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Det er min Opfattelse, at denne Ophøjelse til Købstad af disse 3 Handelspladser vil blive dem noget dyr, de ville ikke slippe med de aarlige Udgifter, som de hidtil have kunnet nøjes med; det er Kommunerne vistnok ogsaa fuldt ud fattede paa, og alle de Forhold, som det ærede Medlem nu særlig fremdrog, have sikkert ogsaa været under Overvejelse i de paagældende Kommuner, inden de have fremsat Ønske om at blive ophøjede til Købstæder og blive fri for Fællesskabet med Amtsraadene. Det, som hos dem har fremkaldt dette Ønske, er jo nemlig dette, at de paagældende Amtsraad i et saadant Omfang have gjort Brug af § 50 i Land-